

>>>

[Primát ontologie před noetikou a logikou]

Filosofie provádí předběžnou zatěžkávací zkoušku logické, noetické a ontologické nosnosti některých pojmů a myšl. struktur – viz →. Avšak tu se ukáže, že noetická nosnost v posledu závisí na nosnosti ontologické (metafyzické), a právě tak *snad* je tomu i u nosnosti logické. V tom smyslu tedy má ontologie primát mezi filosofickými naukami.

25. II. 52

520225

<<<

>>>

[Odstup od objektivit a přístup k ní]

27. II. 52

Odstup (*skutečný* odstup) subjektu od objektivit je možný jen jako odstup úrovně. Takový odstup musí sice bezpodmínečně být založen na diferenciaci původní úrovně, ale proveden může být jedině emancipací pravého typu, tj. postoupením na vyšší úroveň. Distanci takto vzniklou je ovšem třeba ihned překlenout; odstup umožňuje, ale také nutí k *přístupu*.

520227

<<<

>>>

[Proti sekundární povaze myšlení]

Pojetí myšlení jako radikálně sekundárního vylučuje vůbec každý náznak pravdivosti již tím, že nutně znemožňuje pojmut myšlenku jako vztahenou k věci, pojem jako mířící ke skutečnosti. Jak se může pojem, resp. idea vztahovat, odnášet k věci, jestliže je radikálně posteriorní? Odkud by mohla vzít schopnost obrátit se na věc, resp. k věci? Ať už je myšlení atd. posteriorní v jakémkoli významu, nemůže – má-li pravda být možná – být neschopno osamostatnit se *proti věcem*, čerpat ze zdroje, který není věcí (tj. nemá charakter věčnosti a je věcem vnější), ale který k věcem míří.

5. IV. 52

520405

<<<

>>>

[Křesťanství a jeho cíle v přítomné situaci]

Vysoké cíle, jež si postavilo křesťanství, jsou čímsi, co je transcendentní pro samo křesťanství. Jinými slovy: křesťanství *není* křesťanstvím, jestli začne své vysoké cíle redukovat. Dnes je však historicky determinováno, aby své cíle redukovalo. To znamená: křesťanství musí být svrchovanou mocí, svrchovaným lidským přístupem k celému světu, který nepřipouští výjimek. Toto křesťanství je však podstatně *náboženské*, je náboženstvím. Transformovat je tak, aby stejnou svrchovaností bylo i dnes, v době zcela nenáboženské, znamená jeho svrchovanost redukovat. Zachraňovat křesťanství jeho od-náboženštěním je základně pochybné. Je lépe je nechat minulosti nežli je v přítomnosti kompromitovat. Jestliže mluvíme (právem) o odkultičtění, demytologizaci atd. (též de-religiosování), pak jde o demytologizaci etc. našeho života, nikoli o demytologizaci křesťanství. Křesťanství ztratí svou sílu, bude-li předěláváno podle požadavků dnešní doby, neboť historie se nevyvíjela čistě v intencích křesťanských, aby bylo možno pravý smysl křesťanství jen rozvinout, odhalit za zvetšlostí mytických atd. roušek. Křesťanství je historicky ukončeno; je možno se z něho učit, není však možno je protahovat a natahovat do dnešní doby. Je nutno se vzchopit k něčemu, co bude se stejnou mocí pretendovat na vysoké cíle jako kdysi křesťanství.

520917

<<<